

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 4. ÉVFOLYAM 11–12. SZÁM • 2007. NOVEMBER–DECEMBER

FÉNY A SÖTÉTBEN

János evangélista szerint a titokzatos Ige – aki által minden lett, ami van – az ember világossága. Jézus Krisztus nem tiltakozik az ellen, hogy Őt fénynek lássák az emberek, sőt egyenesen kijelenti: „Én vagyok a világ világossága” (Jn 12:46).

János maga mögött tudja Jézus földi munkásságát, s emlékezve a próféciákon túl az Úr kijelentéseire is, mintegy összegzőként mondja: „Őbenne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága” (Jn 1:4).

Miért nevezi magát Jézus, a Messiás világosságnak? Ha bibliai idézettel akarunk válaszolni, akkor azért: „Hogy beteljesedjék az ige, amit szólott az Úr a próféta által”. Hányszor és hányszor olvassuk ezt a mondatot a Szentírásban! Igen, a Messiás megjelenésétől – többek között – azt is várják a próféták, hogy fölragyogjon a fény a sötétségben.

Ézs 9:2-ben ezt olvassuk: „A nép, amely sötétségben járt, nagy világosságot fog látni, s azok fölött, akik a halál árnyékának földjén laknak, felragyog a fény”. Hogy konkrétan miről van szó, azt az első vers foglalja össze: „Nem lesz mindig sötét ott, ahol most szorongatás van, bár először megalázta Zebulon és Naftali földjét, de később megdicsőíti a tenger útját, a Jordán túlsó partját, a pogányok határát.” – S hogy ez a fény valóban fölragyogott, s hogy valóban azon a területen, amelyet a próféta megjelölt, azt Máté evangélista jegyezte föl: „(Jézus) miután otthagya Názáretet, a tengerparti Kapernaumban, Zebulon és Naftali határában telepedett le, hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás mondott...” (Mt 4:13–14).

A betlehemi eseményeken s a hozzájuk kapcsolódó tudósításokon szinte átsüt az univerzalizmus, az az eszme, ami szerint a Messiás nem csak a zsidóké. A zsidó pásztorok mellett a mezopotámiai pogány mágusok is eljönnek a jászolbölcsőhöz, mert az asztrológia nyelvén fogalmazott kijelentés eljut hozzájuk. (És nemcsak a bölcsőnél találkoznak a pogányok a választott nép gyermekeivel, hanem szinte mindenütt és mindig, amikor igazán keresik Istent, mert Jézusban Isten magasztos egybeszerkesztő munkája kezdődött meg.)

Az univerzalizmus, Istennek ez az általános, minden nép felé irányuló kegyelemhirdetése azonban nem az angyali üzenetben nyer először megfogalmazást („...mert született néktek ma a Megtartó..., hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népek öröme lesz!”), hanem sokkal előbb, már az ószövetségi próféciákban.

A korábban idézett ézsaiási ige is pogányokról szól. Ézsaiás 42:6 szintén: „...népek szövetségévé teszlek, pogányok világosságává”. Ézs 60:3-ban ezt olvashatjuk: „Népek jönnek világosságodhoz, és királyok a néked föltámadt fényességhez.” Ézs 49:6-ban pedig: „Kevés az, hogy nékem szolgálj légy a Jákób nemzetségének megépítésére és Izrael megszabadultjainak visszahozására, sőt a népeknek is világosságot adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”

Mindezeknek a próféciáknak a beteljesedését látta meg a Szentlélek megvilágosítása nyomán Simeon, amikor a gyermek Jézust karjára vette, és így fohászko-

dott: „Mostan bocsátod el Uram, a te szolgádat a te beszéded szerint békességben: mert látták az én szemeim a te üdvösségedet, amelyet készítettél minden népeknek szeme láttára, világosságot a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izraelnek dicsőségére” (Lk 2:29–32).

Az idézett igékben Jézus úgy áll előttünk, mint aki világosság. Fényre, világosságra a sötétben van szükség. A sötétben, ahol tehetetlenül ülnek jó szemű, látni vágyó emberek. A vakok között fölösleges a fény. *(folytatás a 2. oldalon)*

*Több, mint ismétlődő isteni születésnap;
több, mint csillogó ajándékok halmaza.
Több, mint „szeretet-számlák” Pazar
kiegyenlítése,
Több, mint tnyenc étek ünnepi asztala...
Ez maga a csendben születő Isten,
A szeretet teremtő jelenléte:
Jézus Krisztus.*

Simon András

Minden Kedves Olvasónknak Krisztusban örvendező, békés karácsonyt és Istentől gazdagon megáldott boldog új évet kívánunk!

A vak zsidóságnak nem kellett Jézus. János evangélista ezt így fejezi ki: „Az igazi világosság már eljött a világba...”, a világban volt, de a világ nem ismerte meg Őt – az övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be Őt. Kényelmetlen volt az új világosság, hisz leleplezte a törvényeskedést, a képmutatást, az önzést, a szeretetlenséget, a zsarnokságot és minden bűnt, amit a választott nép Isten tisztelete mellett oly természetesnek tartott. Ez a fény besütött a szív mélyébe, s nem minden szívből váltott ki olyan bizonyágtételt, mint a megtérő, „észhez térő” Péterből: „én bűnös ember vagyok, Uram!”, hanem sokszor, nagyon sokszor kemény ellenállásba ütközött: Letaszítani a hegyről! Megkövezni! Eredj a mi vidékünkéről! Tévtanító! Törvényrontó! Istenkáromló! – És végül: Halált rá! Feszítsd meg! A leleplezett, fénycsóvába került, de jobbulni nem akaró ember természetes reakciója ez.

– S a sötétben ülő, már-már megvakult, megvetett „pogányok” fényre sóvárgón tekintenek a hozzájuk lehajló, velük együtt étkező Messiásra. Szinte belevakulnak a fénybe: Van Szabadulás! Zárkeusnak, a csaló vámtisztnek éppúgy, mint a hatodik férfival élő megvetett samariai nőnek. S ez a samariai Jézus szájából hallhatja azt, amit kevesen hallottak a Mestertől (mert mer kérdezni, s kérdése valóban őszinte, nem amolyan mesterkélt filozofikus tudakolódzás), hogy Ő a Messiás, Ő, aki épp most egy kivetett nővel beszél, beszél annak ellenére, hogy ezen tanítványai nem sokkal később megütözköznek majd.

Karácsony, fény, pompa, ragyogás. Csillag, fényes, nagyon fényes; bölcsvezető, pásztorcsodálkoztató. És Jézus, a világ világossága, az övéi világossága, a pogányok, a népek világossága.

Ézsaiás: „... világosságul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen!”

Benned milyen hatást vált ki Jézus fénye? Látod egyáltalán? Örömmel tölt el a szabadulás lehetősége, vagy zavar a nagy fényesség? Behunyod a szemed, hogy ne láss semmit?

Merj szembenézni önmagaddal a fényben is, és kérdezd meg Őt, a naggyá nőtt Messiást, Krisztust, az Isten Fiát, mint a nagy fénybe belevakuló lelkes társzi egyházi szolgáló: „Mit akarsz, hogy cselekedjem?”, és indulj el a szelíd hang által kijelölt úton!

Dr. Almási Mihály

A szerkesztő rovata

A JÓ PÁSZTOR negyedik évfolyamának utolsó számát tartja kezében a Kedves Olvasó. Négy év nem hosszú idő, azonban egy adományokból fönntartott lap esetében igen jelentős.

Nem az a célom, hogy valamiféle alapos összegzést készítsék e rovatban eddigi munkánkról, csupán vázlatosan szeretném áttekinteni, mi minden történt az elmúlt években a jó Pásztor kegyelmes vezetésével.

1. Kimondott célunk volt, hogy lapunkban mindig legyenek lélekemelő, buzdító bizonyágtételek. Ez a cél megvalósult.

2. Minden számban van gyermekrovat (Hajnalcsillag), mostantól pedig beindul a levelezés is a gyerekekkel. A „Hajnalcsillag”-ban legtöbbször *Frittmann Lászlóné* testvérünk írásai jelentek meg. Köszönjük munkáját. Továbbra is várjuk cikkeit.

3. Minden eddig megjelent számban van egy-egy átdolgozott vagy teljesen új ének, gyerekeknek, vagy épp felnőtteknek. Ezúton is köszönjük *Tóka Szabolcs* és *Gerzsenyi Sándor* testvér munkáját, hisz a szövegek zömét Gerzsenyi testvér, a dallamokat pedig Tóka testvér szerezte.

4. Minden számban talált az Olvasó verseket, vagy más irodalmi értékű írásokat. Ezek többsége *Gerzsenyi Sándor* testvért dicséri.

5. A rejtvények soha nem maradtak el. Köszönet illeti *dr. Sajben Klára* testvért, aki első perctől kezdve szerkeszti a rovatot, ami ez esetben azt jelenti, hogy minden rejtvényt ő készít a lapnak.

6. Az „Életutak” című, korábbi népszerű sorozatban bemutatunk néhány idős szolgatársat. Az „Olvasóink írják” az Olvasók véleményét és gondolatait tükrözi. Ez a két rovat a szerkesztőségi munka mindenesét, Huszta Csabánét dicséri.

7. Célunk volt – és igyekeztünk is megvalósítani –, hogy idős, egyedül élő testvéreink – bárhol az országban – találjanak nekik szóló vigasztaló, erősítő írásokat.

8. Tartjuk a kapcsolatot határainkon túl élő magyar testvérekkel nemcsak a Kárpát-medencében, de mindenütt a világon.

9. A képrejtvények segítségével a múlt megbecsülésére buzdítottuk Olvasóinkat, sokaknak örömet szerezve.

10. Nemes hívő gondolkodók, tudósok életrajzait közöljük sorozatban.

11. Néhányszor ünnepi színes számot jelentettünk meg, de képeket, grafikákat mindig bőségesen közlünk.

12. A lapnak fontos szerepe van a mozgósításban. Megszerveztük a Jó Pásztor Ba-

rátí Kör, és a Szőkepusztai Barátí Kör, a szőkepusztai régi imaház újjáépítését és ünnepi megnyitását, és most sokat fáradozunk a gyermektábor főépületének elkészítésén, hogy nyáron elkezdhesük a táborozást. Köszönet illeti mindazokat, akik a lap fönntartásán túl a fenti célok megvalósulását is segítették, illetve segítik.

13. Szinte minden számban talál az olvasó egy-egy komoly, időszerű problémákra biblikus választ kereső cikket.

14. A Jó Pásztor Kiadó számos könyvet, füzetet, CD-t DVD-t és hangkassettát publikált, ezeknek jó része „első közlés”, akár ver-

Gerzsenyi Sándor

Így történt

*Az emberiség sötét éjszakája.
Maroknyi nép, mely Messiást várja.*

*Proféta rikkant. Efratáról jöszol.
A legkisebből, Betlehemről jót szol.*

*Elhallatszik e hang Távol-keletre.
Bölcsek indulnak, csillagot keresve.*

*Ezer veszély közt törtetnek előre.
Hol az új király? Nincsen hír felöle?*

*Mikor aztán egy palotához érnek,
Véres királytól jó tanácsot kérnek.*

*De már a Lélek viszi tovább őket,
Hogy megtalálják a “kies mezőket”*

*Condás pásztorok botlanak beléjük.
Hová? Hová? ... – Hogy végre már elérjük!*

*Közös csapatjuk istálló fogadja.
Amit az Írás ígért, most megadja.*

*Egy kimerült nő, üdvözült mosollyal,
Mellette férje, az ács, dús bozonttal.*

*Köztük egy kiseded. Ni csak, ő a Csillag!
Picinyke szíve delejezőn csillog.*

*Ő vont a szívük, amikor megálltak,
És hívta lelkük, mikor vissza vágytak.*

*Nosza, elő a gyémántos kazettát!
És ti, amott, a kenyeres tarisznyát!*

*Aranyat, tömjént, mirhát jászolába!
S egy finom bárányt! (Beakadt a lába...)*

*A magasságban hozsánna, dicsőség!
E földön béke, szeretet és bőség!*

*Megszületett az ég és föld Királya!
Áldassál, Jézus, Messiás! Hozsánna!*

ses kötet, akár novellás, hitbuzgalmi vagy életrajzi írásokról van szó, de megjelentetünk néhány régi könyvet is új kiadásban.

15. Létrehoztunk – rászoruló és határon túli gyermekek számára – egy segélyalapot azért, hogy a fõnt említett gyerekek egyáltalán eljussanak táborainkba. Itt is köszönöm a segélyalapra küldött adományokat.

Úgy gondoljuk, hogy tevékenységünk „hézagpótló” és mint ilyen, hasznos. Költségeink folyamatosan növekednek (papírár, postadíjak, építőanyagok stb.), azonban eddig – az Úr után – testvéreink nagylelkû támogatásának köszönhetően – rendszeresen és időben megjelent a lap és képesek voltunk finanszírozni a fõnt is említett tevékenységeket is. Munkánk hatékonysága adakozásfüggõ, hisz sem egyházi, sem állami támogatást soha nem kértünk és nem kaptunk, nem is pályáztunk, mert úgy gondoljuk, hogy mind a „házat”, mind a missziót az Úr építi, s ha Ő nem tenné, hiába fáradoznának az „építõk”. Tudjuk, hogy amíg az Úr jön látja ezt a missziót, addig a segítõkész és rá figyelõ testvéreken keresztül kirendeli a szükséges anyagiakat. Köszönjük a sok-sok imádságot, levelet, telefonhívást, e-mailt. Ezek erõsítenek bennünket. Többször elmondtuk, leírtuk, hogy minden munkát ingyen, szeretetbõl, missziós elkötelezésbõl végzünk mindannyian (egyébként lehetetlen lenne megjelentetni az újságot és ingyen elküldeni minden érdeklõdõnek).

Az év végéhez közeledve szeretnénk megköszönni minden adományt. Levélben ezt mindig megteesszük, most azonban így nyilvánosan is idõszerû, hisz négy éve Testvéreink adományai teszik lehetővé ezt a missziót. Köszönjük a legkisebb adományt éppúgy, mint a legnagyobbat, az esetenkénti és a rendszeres támogatást. Az Úr pótoljon vissza gazdag tárházából „kamatostól” – ahogy ígérte és ahogy számtalanszor tapasztalhattuk – minden szeretetbõl fakadó missziós adományt!

Az ünnep közeledtén személy szerint is hadd kívánjak minden Kedves Olvasónknak és Támogatóknak áldott, békés karácsonyt és boldog, Istentõl megáldott új esztendõt.

Testvéri üdvözléssel:

Almási Mihály

Helyreigazítás

Legutóbbi lapszámunkban (2007. szeptember-október, 9-10. sz.) 16. oldalán közöltük a kiskõrösi fúvószenekarról 1936-ban készült fotót. A képet rendelkezésünkre bocsátó testvér Páth Géza testvér nevét adta meg, helyesen Héthalmi Páth Károly van a képen, ahogy azt több olvasónk is jelezte. A tévedésért elnézést kérünk. (A szerk.)

100 ÉVES A NEGYEDI BAPTISTA IMAHÁZ

– Hálaadó ünnep a Felvidéken –

Mátyusföld egyik jelentõs települése az Érsekújvártól Nyugatra fekvõ Negyed, a felvidéki magyar baptista misszió hajdanvolt központja. Lakosságának még ma is közel 70 %-a magyar. Elsõ írásos említésekör (1113-ban) a zobori apátság, 1494-tõl a nyitrai püspökség birtoka volt. 1919-ig, majd 1938–45-ig Magyarország része (Nyitra vármegye). Trianon után Csehszlovákiához csatolták, ma Szlovákiához tartozik.

A baptisták újkori missziója az 1800-as évek végén szervezõdik. Jó tíz esztendő elegendõ ahhoz, hogy Negyeden a Baptista Gyülekezet imaházat építsen. Az ünnepélyes megnyitó 1907-ben, 100 évvel ezelõtt volt. Elsõ önálló lelkipásztorként Alexovics György 1911-tõl dolgozik itt, aki korábban az Erzsébetfalvi Gyülekezet (ma Pesterzsébet) lelkipásztora volt. A Budapesti Baptista Teológiai Szemináriumba az erzsébetfalviak küldték be – fölismerve talentumait – 1906-ban, a szeminárium megalakulásakor, hogy aztán az õ lelkipásztoruk legyen. Így is történt. Miután fölavatták, énekart, zenekart szervezett, majd 1911-ben a Baptista Hitközség vezetõségének kérésére engedelmesen elfogadta áthelyezését Negyedre, vállalva az ottani lelkipásztori szolgálatot és a felvidéki misszió irányítását. Elképzelhetõ az erzsébetiek szomorúsága, és alig elképzelhetõ, hogy egy lelkipásztor és egy gyülekezet, az országos misszió érdekeit elsõdlegesnek tekintve, manapság így viselkedjék!

Alexovics György
fiatalkori képe

Az „áthelyezés” után három évvel kitört az elsõ világháború. Katonaság, majdnem hat éves orosz hadifogság. Mire hazatért, az egész felvidéki missziómezõ és persze nem csak ez, hanem az ország területének kétharmada, kívül került a körbesabdalt csonka Magyarország határain.

Alexovics György hûséggel végezte a magyar missziót az említett területen haláláig, 1970-ig. Az Úr megadta neki azt a kegyelmet, hogy 90 évig élt és átvészelte a II. világháború utáni borzalmat, amikor a körzet tagjainak mintegy 2/3-át a

A Negyedi Baptista Gyülekezet az imaház előtt, vélhetően a kezdeti években (évszám nincs a képen)

„lakosságcsere” keretében „áttelepítették” Magyarországra. Ő maradt a maroknyi néppel, és szolgált hûségesen. Emléke legyen áldott!

A jubileumi hálaadó istentiszteleten Pálinkás Károly gyülekezetvezetõ testvér felesége, Magdika elmondott egy verset, amelyben az idõs korában is kerékpárral körzetet járó,

mindenki által tisztelt lelkipásztorra emlékezett. A verset egyébként õ írta. A Béke a viharban c. szerzői kötetben jelent meg 2005-ben, Gerzsenyi Sándor lelkipásztorköltõ előszavával. Borsányi Jánosné, Králik Ilonka néni pedig, aki 85 éves, azok nevében szól, akiket valamikor Alexovics testvér merített be, majd – még mindig fiatalos energiával, csengõ hangon elénekelt egy régi, Alexovics testvér által írt éneket. Itt jegyzem meg, hogy a közismert „Rohan könnyörtelen az idõ” c. ének fordítója is Alexovics György volt, aki az éneket az orosz fogságban tanulta.

A körzet központja ma Komáromszentpéter. Lelkipásztora és egyben a Szentpéteri Magyar Misszió vezetõje Dóczé Bálint testvér – akinek meghívására szolgáltunk a Felvidéken, mi régi erzsébetfalviak, énekkarral és fúvószenekarral.

Dr. Almási Mihály

Azok a régi karácsonyok

Mi tette olyan felejthetlenné gyermekkorom karácsonyait? – Bizonyára az, hogy szinte édeni állapotban éltünk ott, Noszvajon, a családban és a faluközösségben.

Képzeltetek el egy baptista hívő családot egy hegyi községben, elzárkózva teljesen a külvilág minden zajától! Hegyek, erdők mindenfelé, a ház alatt csörgedező vízű kis patak. Az édesapa komoly lelkipásztor, az édesanya tűzről pattant menyecske. Három apró gyermek, egy-egy évnyi távolságra egymástól. Mozgalmas gyülekezeti élet, az első szeretet tüzétől áthatva. Énekkar, zenekar, vasárnapi iskola, ahogy illik.

Protestáns falu. A betlehemezés mentes a katolikusok ismert szélsőségeitől. – A tizenévesekből álló fiúcsapat kántálva bejárja karácsony szentestéjén a fogadni kész családok otthonait. Italoztatásra nem emlékszem, de az a kirobbanó öröm, az az önfelédelt derű, amellyel előadták (előadtuk) a hagyomány formálta karácsonyi történetet, az máig elkísér.

Odahaza is ez jellemezte az ünnepi előkészületeket: békesség, nagy öröm, egymáshoz ragaszkodó szeretet, és az Úr Jézus várása, valamint valóságos jelenlétének boldog tudata és folyamatos megtapasztalása.

Nem azt mondom, hogy szegényen, de rendkívül egyszerű körülmények között éltünk. Mégis állítom, hogy olyan álom szép karácsonyaim azóta se voltak. – Kialakult a gyakorlat, hogy egész évben gyűjtögettük a selyempapírt meg a sztaniol-papírt. Ez utóbbiakat kisimítottuk a körmünk hátuljával, és egy ritkán olvasott nagy könyv lapjai között préseltük, hogy majd ebbe csomagoljuk a szaloncukrot.

A kockacukor akkoriban nagyobb méretű volt. Úgyesen kettétörtük, és ez került a méretre vágott és kirojtozott selyempapírba. A változatosság kedvéért a kockacukrot helyettesíthette az aszalt szilva is, vagy a negyed gerezd dióbél.

Édesanyánk mézes süteményeket sütögetett. Fúrtunk rajtuk egy kicsi lukat a kiszólóval, és cérnával felkötöttük a karácsonyfára. Ugyanígy apró almák lettek a díszes gömbök az ágakon. A dióba vékony szöveget vertünk, az iskolai gombfestékkel arany színűre mázoltuk, és boldogan felaggattuk azt is a fára.

Színes papírból csíkokat vágtunk, a tíz centis darabokat lánc formájúra összeragasztottuk, ez lett girlandszerű éke a zöld

ágaknak. Tüvel cérnára fűztük a pattogatott kukoricát, és ezzel a fehér zsinórral körbetekertük az egész karácsonyfát. Pompásan mutatott együtt az egész! Úgyes kézzel sok egyéb dísz is készítettünk, ahogy vasárnapi iskolás tanítómestereinktől ellestük.

Minket nem „etettek” a szüleink olyasmivel, hogy télapó vagy angyal hozza a karácsonyfát, az ajándékokat. – Ellenben megtanítottak rá, hogy akik szeretik egymást, ajándékokat készítenek egymásnak. Az Úr Jézus a példa. Ő Isten ajándéka e világ számára. Hozunk mi is ajándékot, és ajándékozunk meg szeretetünkkel.

Téli időben a faluban esténként fontak, szöttek a lányok, asszonyok. Kézimunkáztak, kötögettek, horgoltak, varrtak. Én is becsatlakoztam közéjük, és guzsalyon, rokkán remek kenderfonalakat sodortam, majd odaültem a szövőszékbe, és azt is kigyakoroltam, hogyan kell vászonkelmét szőni.

Amikor egy jó évtized múlva bekerültem a Szemináriumba, a magam szötte törülköző kendőket vittem magammal.

Karácsonyra pedig rendszerint kötöttem valamit. Édesapámnak jó meleg gyapjú zoknit, magunknak sálát, kesztyűt. Megtanított édesanyám öt tüvel kesztyűt kötni. Ezeket a saját kezűleg készített „műveket” adtuk egymásnak ajándékba. Ha nem kaptam volna elhívást a lelkipásztorságra, lehet, hogy népi fafaragó művész lett volna belőlem, olyan ügyesen bántam a bicskával.

Amikor minden elkészült, bevonultunk a szobába, a karácsonyfa köré, és megtartottuk házi ünnepi istentiszteletünket. Sose maradhatott el a szent történetek felolvasása, ahogy azokat Máté és Lukács evangélista krónikások följegyezték.

Énekelünk egész este, közben mindenki a saját szavaival imádkozott. Akkoriban a legnépszerűbb gyermek-ének volt a „Ha reád gondolok, ó, Betlehem!” kezdetű, valamint a megunthatatlan „Csendes éj”. Vacsora után társasjátékoztunk. Kedvencünk volt a „Ne nevensz korán!” (Ki nevet a végén?), és a bibliai kérdések.

Voltak kifejezetten ünnepi ételeink. Karácsony első napjának reggelén (és csak ezen a napon!) tejszínhabos kakaó volt a reggelenk, finom friss kaláccsal. És az ünnepkör valamelyik estéjén a vacsora biztos, hogy kocsonya volt.

Szüleink absztinensnek neveltek bennünket. Az úrvacsorai korty bor volt az első szeszes ital, amit fogyasztottam, kamasz-

ként. Mi mindig forrásvizet ittunk Síkfő-kútról és tejet minden mennyiségben.

Az volt a legjobb a karácsonyban, hogy teljes biztonságban és békességben éreztük magunkat. Szívünket betöltötte az Úr Jézus Krisztus, szinte kitapintható volt a szeretet jelenléte otthonunkban és a gyülekezetben.

Legkedvesebb versemet több karácsonyeste is elszavaltam. Nem tudom, ki írta, és már csak néhány mondat jut eszembe belőle: „Ha én betlehemi pásztorgyerek lennék, Karácsony estéjén a jászolhoz mennék. Ha lenne egy szelíd, szép, fehér báránykám, azt is odavinném, azt is odaszánám...”

A külső körülmények rátelepedtek és igen szorították a falvak és városok lakosságát. Hol a gazdasági válság réme fenyegetett, hol a második világháború iszonyata. – Az igazi ünneplés mindezekről független.

Ebből kiindulva bátran állíthatom, hogy ünnepelni csak annak szabad, aki ismeri annak titkát. Karácsony titka a Megváltó Jézus! Ha ő benne van, akkor áldott esemény az ünnep. Am ha hiányzik, akkor igazgató lesz Ámós próféta meghökkenítő kijelentése: „Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepeiteket ki nem állhatom!” (Ám 5:21.)

Mi azokban az években úgy éltük át az ünnepeket, a karácsonyokat, hogy tudtuk: örvendezve közöttünk van az Úr! Ha imádkoztunk, ő is rábólintotta az áment, ha énekelünk, dúdolta velünk a dallamot. Megérintettük egymást szeretettel, de úgy éreztük, ő van tapintható módon a közelünkben. Másként hogyan lehetne megérteni szent ígését, hogy „Ímé, én titeket vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28:20).

Manapság csillognak-villognak az ünnep kellékei, mégis lapos és sivár az örömnapp, vagy a jeles évforduló. Hiányzik Valaki, pedig rajta kívül senki és semmi se méltó arra, hogy körülrajongjuk, hogy felmagasztaljuk, hogy ünnepeljük!

„Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában...”

Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat...

És ezt látván, elhirdették, ami nekik a gyermek felől mondatott vala...

És mindenek, akik hallák, elcsodálkoznak azokon, amiket a pásztrok nekik mondtak.” (Lukács 2:11,14,17–18)

Gerzsenyi Sándor

Szlovákiai beszámoló

*Szlovákiában járt
a pesterzsébeti énekkar és zenekar*

2007. október 14-én, szép, verőfényes vasárnap reggel busszal és gépkocsikkal indultunk a Felvidékre. Dóczé Bálint lelkipásztor testvér és a komárom-szentpéteri körzet meghívására másodszer látogattunk a magyar ajkú gyülekezetekbe. Örömmel, lelkesedéssel tettük ezt. Nem csak azért, mert testvérekkel találkozhattunk, hanem azért is, mert sokunknak rokona, ismerőse, barátja van, aki talán éppen onnan származik, ahonnan mi is (Kiskőrös, Békés, Kondoros, stb.). Az előző vasárnap gyülekezetünkben is hálaadó ünnepély volt, így ebből a programból válogatva vittünk magunkkal sok szép éneket, zeneszámot, költeményt, zsolnárt. Szívünk tele volt hálaadással és vágygal, hogy szolgáljunk testvéreink örömére és Urunknak dicsőségére.

Délelőtt a szentpéteri gyülekezetben szolgáltunk – hálaadó istentisztelet keretében. A testvérek nagyon nagy szeretettel fogadtak minket. Az imaház újra megtelt kicsikkel és nagyokkal. Az igehirdetés szolgálatát prédikátorunk dr. Almási Mihály végezte. Énekkarunk és fúvószenekarunk szebbnél szebb énekekkel dicsőítette Istent nagy tetteiért. A gyülekezettel együtt közös ebédet vettünk részt, ami nagyon finom és bőséges volt. Erőt nyerve indulunk tovább Negyedre.

A negyedi imaház az idén 100 éves. Szoros szálak kötnek össze bennünket, hiszen Alexovics György mindkét gyülekezetnek lelkipásztora volt, énekkarunknak pedig alapítója. Síriját a negyedi testvérekkel együtt koszorúztuk meg, emlékezve szolgálatára. A negyedi gyülekezetnek csak 7 tagja van, de a délutáni jubileumi istentiszteleten legalább 250-en vettünk részt. Sokan jöttek a körzetből és a magyar ajkú gyülekezetekből. Mindannyian megtapasztalhattuk: „Itt van Isten közöttünk”.

Az énekkar és zenekar itt is megadta az „alaphangot”: „Jertek áldjuk Istent, zengjen szép zsolnárt”. Zengett is az ének egész délután, fúvósaink pedig szívet, lelket melengető ismert énekeket, énekefeldolgozásokat adtak elő. A prózai szolgálatokat a negyedi testvérekkel közösen végeztük. Az igehirdetés szolgálatát lelkipásztorunk végezte. Az istentisztelet után szeretetven-

nüinktől kaptunk. Hisszük, hogy munkánk nem volt hiábavaló!

Az énekkart Baka Sándor és Kovács Árpád, a fúvószenekart Tóka Szabolcs vezették. Zongorán Demeterné Gyarmati Anikó kísért. Baritonkürtön Csővári Pál, fuvolán Tóka Melitta játszott.

„Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt!”
Baka Sándor

Jubileumi hálaadónap a Felvidéken

Komárom-Szentpéteren az imaház mellett a kisterem is megtelt hallgatókkal

Egy régi gyülekezeti kép Negyedről

A 100 éves Negyedi Baptista Imaház bejárata 2007-ben

Alexovics György lelkipásztor 1880–1970

A pesterzsébeti fúvós kamaragyüttes, a negyedi imaház udvarán régi énekekkel kedveskedik a szeretetvendégség előtt.

nüinktől kaptunk. Hisszük, hogy munkánk nem volt hiábavaló!

Az énekkart Baka Sándor és Kovács Árpád, a fúvószenekart Tóka Szabolcs vezették. Zongorán Demeterné Gyarmati Anikó kísért. Baritonkürtön Csővári Pál, fuvolán Tóka Melitta játszott.

„Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt!”
Baka Sándor

A szószéken Dóczé Bálint lelkipásztor, a felvidéki magyar misszió vezetője. Igét hirdet dr. Almási Mihály pesterzsébeti lelkipásztor

Az ünneplő gyülekezet egy része. A szószéken Dóczé Bálint helyi lelkipásztor imádkozik, mellette dr. Almási Mihály

Alexovics György lelkipásztor sírijánál emlékezünk a múltra, a felvidéki misszió kiemelkedő vezetőjére. Előtérben Dóczé Bálint (bal szélen), az Alexovics család jelenlevő tagjai (középen), és az Almási házaspár (jobb szélen). Hálás és örvendező szívvel énekeltük: „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt...”

Hálaadónap Negyeden

Visszhangok

Isten iránti hála indít arra, hogy az Ő szeretetéről énekeljek. Így volt ez a szlovákiai utunk során is. Jó volt látni az ottani testvérek arcán a vendégszeretetet, a gondos ellátást. Jó volt látni azt a két testvér-gyereket, 8–10 éveseket, akik lelkesen énekeltek, féloldalasan végigülték az istentiszteletet a dobogó szélén. Hálaadónapunkon emlékeztünk Alexovics György áldozatos munkásságára.

Megható volt látni, hogy unokája zsebkendőjébe temette arcát, úgy sírt, amikor felcsendült a fúvósok éneke „Egy forrás van, mely bűntől megtisztít...”

Úgy érzem, szolgálatainkkal vittük szívünk szeretetét, Isten iránt és a nagy családhoz tartozó testvéreink iránt.

„Aki másokat felüdít, maga is felüdül.”
Gyarmati Imréné

Egy teológiai hallgató élménye

Pesterzsébeti teológusként számíthattam arra, hogy tagja leszek az énekkarnak. Erre már akkor figyelmeztettek, mikor hírbe hoztak engem a gyülekezettel. Természetesen jó teológusként örömmel vállaltam a szolgálatot, és az örömöm csak fokozódott, amikor megtudtam, hogy milyen előnyökkel is jár ez, tudniillik eltölthetünk egy vasárnapot Szlovákiában a negyedi gyülekezet jubileumi ünnepén.

Amikor először megkérdezte tőlem valaki egyik vasárnap, hogy „Jössz negyedre?”, nem értettem a kérdést. Az jutott eszembe, hogy a délutáni istentisztelet csak ötkor kezdődik. Talán valami próba van, hogy ennyivel előbb oda kell érni? De hamar világossá vált számomra, hogy a korábban csak szlovákiai útként emlegetett alkalom igazából mélyebb tartalommal rendelkezik, mint ahogy azt én gondoltam. Ez mindig így van. Azáltal, hogy az ember megérti a történések mögött rejtőző múltat, egyszersem közelebb is kerül hozzájuk. Ahogy világossá vált számomra, hogy a „Negyed” nem időpontmegjelölés, hanem egy település, hogy nemcsak egy hálaadónapi szolgálatról lesz szó, hanem egy olyan gyülekezetet látogatunk meg, ami hajdanán a szlovákiai misszió egyik

központja volt, és a korábbi lekipásztor kiléte is egyre tisztábban állt előttem, igazán magaménak kezdtem érezni ezt az alkalmat.

Alexovics György személye különösen megragadott. Az erzsébetfalvi lekipásztor, aki ha azt mondják neki, hogy szükség van rá a felvidéken, akkor összecsomagol, fogja a családját és elindul Negyedre, hogy megszervezze a missziót – ez nem semmi! Olyan küldetéstudattal rendelkezett, hogy miután elcsatolták az ottani a területeket Magyarországtól és felajánlották neki, hogy visszatérhet az országba, inkább maradt kint, mert tudta, hogy még van ott feladata. Tudta, hogy Isten rendelte őt oda és minden nehézség és próba közt meg kell felelnie Neki. Milyen jól tudta! Mert ha akkor nem így tesz, most évtizedekkel később biztosan nem lenne tele az imaház egy hálaadónapkor. Biztosan nem menne az erzsébeti gyülekezet szolgálócsoportja Szlovákiába, és talán okuk se lenne az ottani testvéreknek ünneplésre.

A sírja mellett megállva elgondolkodhattam azon, hogy milyen jó tudni az ő történetét. Nekem, aki lekipásztori szolgálatra készülök, példakép egy ilyen ember, mert láthatom, hogy a kitartó szolgálatnak megvan a gyümölcse, még ha ez azonnal nem is látszik.

Öröm, hogy vannak, akik nem hagyják elfeledni a múltat, akik engedik a fiatalabb generációnak is megismerni a szép napokat, hogy visszagondolva őszintén törhessen föl szívünkéből a hála egy ilyen októberi vasárnapon.

Győri Gábor

Az Úr megerősített

Egy nagyon kemény, feszített, kimerítő hét után fizikailag és lelkileg megfáradva (legszívesebben aludtam volna még tovább) indultunk el otthonról kisebbik fiammal, hogy a pesterzsébeti énekes és zenész testvérekkel utazunk Szlovákiába.

Olyan érzésem volt, mintha Magyarországon lennénk, hiszen már az imaházba lépéskor kedves, izes magyar üdvözlések fogadtak bennünket.

Mindkét gyülekezetben énekarunk és fúvószenekarunk, Isten igéjével pedig lel-

kipásztorunk szolgált. Az igehirdetések nagyon megindítottak. Egy gondolat forogott a szívemben – köszönöm Istenem, hogy egészséges vagyok egész családommal –, tudniillik, a nyár folyamán volt egy autó balesetem, ami akár nagyon rosszul is végződhetett volna, de Isten csak figyelmeztetett, az egészségemet megtartotta, igaz, cserébe totálkáros autót kaptam. Régebben természetesen tartottam, hogy az egészség van, ma már hálás vagyok érte. Eszembe jutott az is, hány és hány családban nevelnek fogyatékos gyermekeket. Nap, mint nap találkozom velük, nevelem, tanítom őket, és mennyire elfelejték naponta hálát adni, hogy a gyermekeim életerősek, egészségesek – ez nem szabadna, hogy természetes legyen – Isten ajándéka ez.

A testvérek vendégszeretetét is megtapasztalhattuk a közös ebéden és a szeretetvendégségben. Volt néhány szófordulat, ami nagyon tetszett, pl. háromnegyed kettőkor indulunk Negyedre, vagy egy másik „a helyi testvérek készültek szendvics kenyérrel vagy rakott kenyérrel”.

Szürkültekor indultunk a negyedi temetőbe megkoszorúzni Alexovics György lekipásztor sírját. A sírnál Dóczé Bálint lekipásztor emlékezett elődjére, majd Almási testvér imádkozott és végül énekeltek az „Áldott legyen a frigy” kezdetű éneket.

Mindezek után búcsút vettünk a szentpéteri és negyedi testvérektől és elindult a buszunk Magyarország felé. A jó Isten megáldotta egész napunkat, adott örömet és békességet. Isten iránti hálával, megelégedéssel érkeztünk haza és térhettünk otthonainkba.

Somogyi Sándorné

„Ó mily szép Istennek hajléka, hol egyesül a szentelt nép...”

Igaz volt ez, amikor október 14-én a szlovákiai Komáromszentpéteren és Negyed községben voltunk vendégszolgálaton a Pesterzsébeti énekkar és fúvós kamaragyüttessel. Hálaadó ünnepélyre és testvéri találkozóra érkeztünk felvidéki testvéreinkhez, hogy együtt dicsérjük és áldjuk Istenünket... Megemlékeztünk közös lekipásztorunkról, Alexovics György testvéréről, a felvidéki misszió elindítójáról. Alexovics testvér életútja méltó példakép lehet mindazoknak, akik Istent

akarják szolgálni. A kicsiny imaház zsúfolásig telt és érezni lehetett a Mindenható jelenlétét. Itt nem volt országok közti határ, nyelvi akadály, egyszerűen a tiszta evangélium szólt az énekekben, zenében, versben és az igehirdetésen keresztül. Én külön hálás vagyok azért, hogy találkozhattam Csövéri József testvérrrel, aki id. Csövéri Pál (nagyapám) testvére. Ő a szlovákiai baptista fúvószena alapítója és vezetője. Nevéhez fűződik számos felvidéki fúvósenekar megalakítása, ének- és zeneszámok feldolgozása, hangszerelése. A szlovákiai testvérek hatalmas vendégszeretete, odaadása, önzetlensége, áldozatkészsége még jobban megerősítette bennem, hogy milyen nagy igény és szükség van arra, akár országon belül, akár kívül, nyelvi és etnikai megkülönböztetés nélkül, hogy hirdessük az evangéliumot (Jel. 7: 9), hiszen erre kapunk elhívást Istentől. Ajándékba adta nekünk a talentumot, amivel jól kell tudni sáfárkodni. Minden szolgálat Őt dicséri és magasztalja.

A nap végén megkoszorúztuk Alexovics György testvér sírját, és csendes főhajrással emlékeztünk meg a XX. sz. egyik leghűségesebb missziómunkásáról, aki nehéz időben nehéz helyeken végezte azt, amire Teremtője hívta el.

Ijf. Csövéri Pál

Határtalanul

Amikor az embernek családja, gyermekei lesznek, és életkorban is érettebbek vagyunk, akkor átértékelődnek bennünk bizonyos dolgok. Történelmi események, határainkon túl élő magyarok sorsa manapság sokkal jobban megérintenek, mint 15-20 évvel ezelőtt. Mindig elszorul a torkom, amikor olyan helyre utazhatok, ahol magyar ajkú emberekkel találkozhatok, bár országhatárok által elszakítva élünk egymástól. Megható érzés volt számomra a két kis szlovákiai községbe érkezni, és ott két hálaadó istentiszteleten is részt venni. Öröm volt látnom a lelkesen éneklő gyermek arcát, jó volt hallani a helyi gyülekezet részéről a szolgálatokat. Nagyon békés, odaadó, tisztaszívű testvéreket ismerhettünk meg, akik hitükben is nagyon erősek. Erőből adtak mindannyiunknak bizonyosságot. Feledhetetlen élmény marad a számomra.

Demeterné Gyarmati Anikó

Karácsonyi beszámoló

Legutóbbi lapszámunkban közzétett felhívásra több gyermek küldte el karácsonyi beszámolóját. A legjobbakat az alábbiakban közöljük

Karácsonyi ünneplésünk

Az egyik kedvenc ünnepem a karácsony. Ilyenkor Jézus születését ünnepelem. Jézus maga a szeretet, ezért is mondjuk, hogy a karácsony a szeretet ünnepe.

Advent első hetében kezdünk készülni a karácsonyra. Ilyenkor otthon, az imaházban és az iskolában is minden héten meggyújtunk egy gyertyát. Amikor már a harmadik gyertya is ég, nagyon örülök, mert tudom, hogy nemsokára itt az ünnep.

Ez alatt a négy hét alatt minden nap valahogyan készülődünk a karácsonyra. Az iskolában adventi vetélkedőkre kerül sor, karácsonyi díszeket készítenek, hópelyheket ragasztunk az ablakra. Otthon minden nap kinyitunk egy kis ablakocskát az adventi nap-tárunkban – amelyben mindig finom csokoládé van –, és tudjuk, hogy egyre közelebb vagyunk a karácsonyhoz. Lassan a díszeket is kitesszük az asztalokra, falakra, az ajtóra. Az imaházat is szépen feldíszítjük, koszorúkat, csillagokat, gyertyákat teszünk mindenhová, és karácsonyi énekeket gyakorolunk.

Az utolsó adventi héten készítenek ajándékokat. Nálunk a gyülekezetben a gyerekeknek az egyik vasárnap délután kézműves-délutánt szerveznek. Ezt nagyon szeretem, mert ilyenkor gyönyörű dolgokat lehet készíteni, és együtt lehetek a barátaimmal. Minden évben kipróbálok az összes dolgot. Lehet képeslapot készíteni, vagy üvegfestéssel különböző dísz tárgyakat, de lehet koszorút díszíteni, vagy mézeskalácsot sütni. Ha készen vannak az ajándékok, jön a legnehezebb feladat, hogy kinek melyiket adjam. Hiszen mindenkit egyformán szeretek, de nem sikerült az összes olyan nagyon szépre. Már rájöttem, hogy mindegy, hogy mennyire sikerült jól, az összeset ugyanolyan NAGY szeretettel készítettem.

December 24. A karácsony első napja. Otthon feldíszítjük a karácsonyfát, becsomagoljuk az ajándékokat. Délben az ünnepi ebédnél imádkozunk, aztán eszünk. Mi, a testvéreimmel alig bírjuk kivárni az ebéd végét. Mikor végre mindenki lenyelte az utolsó falatot, jöhet az ajándékozás. Mindenki lerakja az ajándékát a fa alá. Aztán „szól a harang” és szüleinkkel együtt bemelegyünk a szobába. Elolvassuk Jézus születésének történetét és kibontjuk az ajándékokat. Mindenki örül és boldog!

Később, délután átmegyünk a szomszéd nénihez, aki már 99 éves és egyedül él. Apa felolvassuk a Bibliából, aztán közösen énekelünk olyat, amit Ilonka néni is ismer. Maradunk még egy kicsit, mert szeret mesélni a régi időről. Örül nekünk, azt mondja, hogy a gyerekkorát idézzük fel neki.

A következő napokban az imaházban is ünneplünk. Egyik nap a gyerekek is előadják a karácsonyi történetet.

Számomra ezt jelenti a karácsony!

Zsigovics Virág (12 éves)

Legszebb karácsonyom

Az eddigi legszebb karácsonyom 2005-ben volt. A gyülekezetnek sütöttünk mézeskalácsot. Eleinte nem is gondoltuk, hogy ezt fogjuk tenni. Így történt: Anyuval sütöttünk mézeskalácsot, de csak magunknak. Amikor kész lett, olyan jól sikerült, hogy eszünkbe jutott, csináljunk a gyülekezetnek is. Másnap már elkezdtük. Énekelgetve, lelkesedve és örömmel készítettük.

A szív formájú tészta a testvéreimmel ketten díszítettük. Franciadrazsával, mazsolával, szegfűszeggel, szegfűborssal és csokimorzssal gazdagítottuk. Volt, amelyik mosolyt, de volt, amelyik szomorú ábrázatot mutatott. Nekem a legjobban az tetszett, hogy a franciadrazsá szemek a sütő hőhatására megnyíltak, így a sütemények életszerűbbé váltak. Amíg ezeket készítettük, a házunk megtelt a mézeskalács

és a szeretet illatával. Karácsonykor szétosztottuk a gyülekezetben. Számomra ez volt az igazi szeretetteljes karácsony.

A karácsony a szeretet ünnepét jelenti, és nem az a fontos, hogy ajándékot kapok-e vagy sem. Itthon, mi gyerekek készülünk a Szentestére előadással, ajándékkal és a végén egy jót beszélgetünk.

Az iskolában minden osztály tart egy kis előadást a szülőknek.

Így ünnepeltük meg a gyülekezetben, otthon és az iskolában a karácsonyt.

Makra Fanni (10 éves)

Karácsonyi készülődés
(Cséki Szabina Zoé, 15 éves)

A mi karácsonyunk

A mi házuk is – mint a legtöbb – már az adventi időszakban szépen fel van díszítve fenyőágakkal, gyertyákkal, meg karácsonyi díszekkel, de a karácsonyfát csak Szenteste napján állítjuk fel.

A karácsonyi ünnep nálunk úgy kezdődik, hogy anya testvéréekkel, Bertáékkal elmegyünk a templomba. Miután ott vége, Bertáék házába megyünk ünnepelni, ahol igéket olvasunk, énekelünk, beszélgetünk és megajándékozunk egymást, majd vacsorázunk. Vacsora után még egy kicsit maradunk, beszélgetni, – meg mi, unokatestvérek játszani –, de utána hazamegyünk és otthon is megünnepeljük Jézus születését. Másnap elmegyünk a mi imaházunkba, ahol a bibliaköri csoportunk is szolgál (általában délelőtt), a nagyok meg délután. Vagy egy karácsonyi csoportjelenetet adunk elő, vagy verset mondunk, meg régi és új karácsonyi éne-

ket énekelünk. A gyülekezettől is mindig kapunk ajándékot: könyvet, vagy valamilyen játékot, meg édességet.

Egyszer még kicsi koromban – a nővéremmel és szüleimmel – Erdélyben ünnepeltük a karácsonyt. Már nem nagyon emlékszem rá, hogy milyen volt, de nagyon szívesen ünnepelném még egyszer a karácsonyt ott, ahol a szüleim régen éltek: Székelyföldön.

Hodgyai Csanád (11 éves)

(Katona Anett, 15 éves)

Karácsony

A karácsonyról először a jó illatok és a boldog pillanatok jutnak eszembe. Számomra ez az ünnep nem csak az ajándékokról szól. Szerintem a legfőbb dolog a szeretet. Ezért is ajándékozunk meg egymást. De nem az ajándékok nagysága és értéke számít, hanem maga a szándék. Isten is annyira szeret minket, hogy odaadta egyszülött Fiát, értünk. Ezt ünnepeljük karácsonykor. Ilyenkor az egész világ lecsendesül, mindenki előjön a szeretet. A szeretetről szól minden. Ez a szó minden nyelvben él.

Ekkor együtt a család, nincs harag, se vitatkozás. A házak fenyőfa és fahéj illatával telnek meg. Előkerülnek a díszek, égyők, szaloncukrok, s mindenki karácsonyi lázban ég.

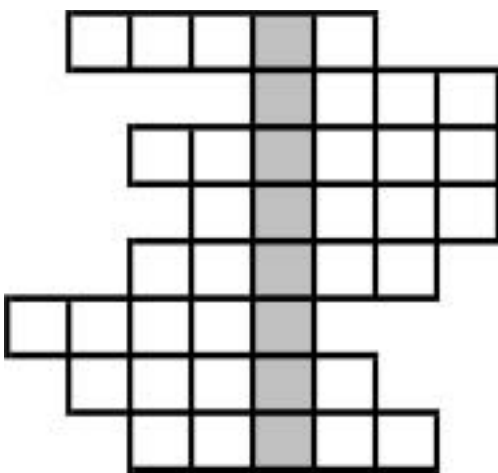
A karácsony a kedvenc ünnepem, mert ekkor minden szép és békés.

Lovász Debóra (13 éves)

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A rejtvényben a besötétített kockák betűit összeolvasva egy, a Jézus születéséhez kapcsolódó szót kaptok. Írjátok meg a szót, és hogy mit jelent.

1. Góliát legyőzője
2. A vámszedő tanítvány
3. Ő mondta: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád”
4. Az egyik evangélium
5. Őt kapta be a cethal
6. Jákób testvére
7. A tanítvány, akit Kősziklának is neveznek
8. Szamaráról híres próféta

Beküldési határidő: 2008. január 15.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279

Az előző rejtvény helyes megfejtése: HÁLAADÁS

Helyes megfejtést küldtek be: Tóth Boglárka (Budapest), Storozinszki Áron (Budapest), Kovács Áron (Pócsmegyer), Horváth Krisztina (Budapest), Baka Flóra (Budapest), Somogyi Ádám (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Jaeger Márk (Budapest), Széll Dalma (Budapest), Doboróczi Gábor (Budapest).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Karácsonyvárás gyermekmódra

Ez idő tájt a gyerekek már nagyon várják a karácsonyi ünnepet. Arra a kérdésünkre, hogy miért is e nagy várakozás, rövid levélkét írtak. Hadd álljon itt ezekből néhány kivonatosan.

Azért várom a karácsonyt, mert Jézus születését ünnepeljük. És azért is szeretem ezt az ünnepet, mert sok ismerőssel találkozunk, ajándékot kapunk és adunk, és a karácsonyfa is nagyon szép. Én egy számítógépes játékot szeretnék kapni. (K. Ákos 2/b)

Szeretnék karácsonyra egy pólyás babát, de nemcsak egyet, hanem hármat, hogy legyen külön a testvéreimnek is. Sokat játszani együtt. (N. Rebeka 2. o.)

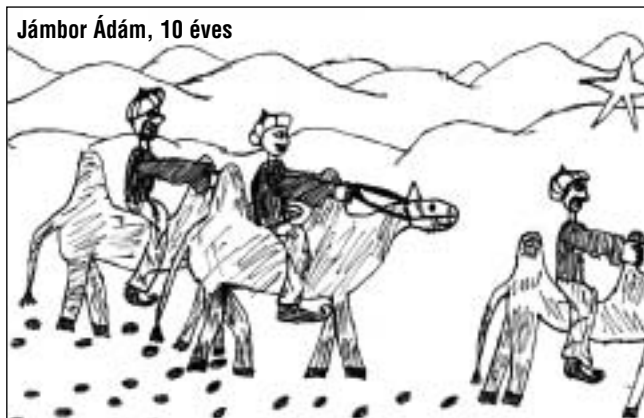
Én azért várom a karácsonyt, mert akkor ünnepeljük Jézus születésnapját. Ezen a napon az emberek sok ajándékot kapnak, mert ez a szeretet ünnepe. Én is kapok ajándékot dec. 24-én. (J. Tamás 3/a)

... Azért is várom ezt az ünnepet, mert a karácsonyi csoportjelenetben én leszek Mária. Vagy ha mégsem, akkor egy angyal. Az is jó, hogy ajándékot adunk egymásnak, az iskolában és otthon is. Én egy Arriel babát szeretnék kapni. A fenyőfára díszeket készítünk, amit otthon feltehetünk a fára. Én is készítek ajándékot a testvéreimnek, szüleimnek és mamának is, mert ilyenkor van az ő születésnapja is. (D. Eszter 4/b)

Azért várom a karácsonyt, mert akkor vagyok együtt a családdal és sok ajándékot kapunk. Meg azért is, mert akkor született az Úr Jézus. És szeretnék apukámmal a Forma-1-re menni, ha egy kicsit nagyobb leszek. (A. Kamilla, 2/c)

Nagy Réka, 12 éves

Jámbor Ádám, 10 éves

Baka Flóra, 10 éves

Pálúr Johanna, 12 éves

Doboróczi Gábor 11 éves

Kedves Gyerekek!

Biztosan mindannyian kértetek már valamit az Úr Jézustól. Talán karácsonyra, születnapra, vagy egy konkrét helyzetben akár otthon, akár az iskolában. Néhány mondatban írjátok le

azt az eseményt, amikor átéltétek azt, hogyan segített meg az Úr Jézus benneteket, meghallgatva kérésedeteket. Írásaitokat az alábbi címre várjuk: Jó Pásztor Alapítvány, 1751 Budapest, Pf. 279; vagy e-mail-ben: jopasztor@baptist.hu

Könyv-, CD- és DVD-ajánló

Dr. Almási Mihály: A nagy kaland	Ára: 1190 Ft	akciós ár: 900 Ft
A hegyi kunyhó	Ára: 590 Ft	akciós ár: 490 Ft
Jó Pásztor, Jézus... CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Jó Pásztor Jézus... KZ	Ára: 1200 Ft	akciós ár: 1000 Ft
Gerzsenyi Sándor: A századik	Ára: 1890 Ft	akciós ár: 1490 Ft
Frittmann Lszlóné: Virágos katedrám	Ára: 2500 Ft	akciós ár: 2000 Ft
Emlékezz vissza az útra! CD	Ára: 2300 Ft	akciós ár: 1900 Ft
Emlékezz vissza... KZ	Ára: 1200 Ft	akciós ár: 1000 Ft
Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád	Ára: 290 Ft	akciós ár: 150 Ft
Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden	Ára: 4400 Ft	akciós ár: 2900 Ft
Szőkepusztai Zarándok Kápolna DVD	Ára: 2200 Ft	akciós ár: 1700 Ft

A könyvek megrendelhetők:
 Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
 1751 Budapest, Pf. 279
 E-mail: jopasztor@baptist.hu, tel.: 06-20/886-0712

KARÁCSONYI AKCIÓ!

A mostani számhoz mellékelünk megrendelőlapot, melynek felhasználásával kedvezményes könyvvásárlási lehetőséget biztosítunk.

Kérjük, rendelje meg kiadványainkat, ezzel is támogatva missziós munkánkat!

Jó Pásztor Alapítvány
 Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
 1751 Budapest, Pf. 279
 Tel.: 06-20/886-0712

Karácsonyi Könyvvásár a Lónyay utcai Református Gimnázium aulájában

1092 Budapest, Kinizsi u. 1-7.

(Lónyay és Kinizsi utca sarok)

2007. december 7-8. péntek és szombat

Új kiadványok, kedvezményes vásárlási lehetőség, több mint 40 kiadó akciós kínálatával

Nyitva tartás:

Pénteken: 14-20 óra között

Szombaton: 9-16 óra között

Ifjúsági Előszilveszter Pesterzsébeten

2007. december 29-én fél 7-től napfelkelteig előszilvesztert tartunk a pesterzsébeti imaházban (1203 Budapest, Ady Endre u. 58.)

Téma:
Akadályok

Aki beszél róla:
Mike Sámuel

Ami nélkül nem este az este Erzsébeten: szuper-mega-meglepetéskoncert, vitafórum, társasjáték, csocsóbajnokság, filmklub, különleges szemináriumok pesterzsébeti módra és persze sok-sok éneklés.

Regisztráció: december 20-ig

Infó és jelentkezés:
 matedaniella@gmail.com,
 noemikem@freemail.hu,
 www.ebi.baptist.hu

Ajándékozza meg szeretteit, ismerőseit evangéliumi könyvvel!

A könyvek megrendelhetők:

**Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
 1751 Budapest, Pf. 179**

E-mail: jopasztor@baptist.hu, Tel.: 06-20/886-0712

Szőkepusztai konferencia DVD

A Szőkepusztai Zarándok Kápolna 2007. július 29-i megnyitásának ünnepi alkalmán készült az 53 perces új DVD. A profi főlvét, szerkesztés, vágás nyomán a legfontosabb és legemlékezetesebb események elevenednek meg előttünk, akik jelen voltunk, és kiváló összefoglalót láthatnak mindazok, akik – bár nem tudtak ott lenni – szívükön viselik a *Napsugár Gyermekmentő Alapítvány* misszióját, amelynek egyik első helyszíne ez a kápolna lesz.

A film ajándéknak is kiváló. A fűvőzene, a történelmi visszatekintés, az ünnepi igék, a kiállítás, a bensőséges és mégis vidám együttléti képei mellett kuriózumnak számít az Aranyos-patakon való átkelés, a sűrke-gulya, a falu és a vidék megejtő szépsége.

Ára: 1700 Ft + 300 Ft postaköltség

A fenti képen Pannonhalmi Béla lelkipásztor testvér és a fehérruhások láthatók egy ötven évvel ezelőtti bemerítésen, amely vélhetően Vámospércsen történt. Szeretettel köszöntjük a jubilánsokat, és várjuk azok jelentkezését, akik fölismerik magukat a képen.

A fényképet Dobner Béla testvér hagyatékából kaptuk. Évekkel ezelőtt rendeltek róla másolatot. Az eredeti kép, a másolatok és a film átvehető Dobner Béláné testvérnőnél, előzetes egyeztetés után: 06-20/886-0524 telefonszámon.

A SZÉP KARÁCSONY

Andante e dolce

szöveg: Gerzsenyi Sándor
zene: Tóka Szabolcs

Nem tudta senki más, csak égi Aty - ja,
A mennyből hallatszik angyali é - nek.
Nyújtsad a kezed szép simoga - tás - ra,

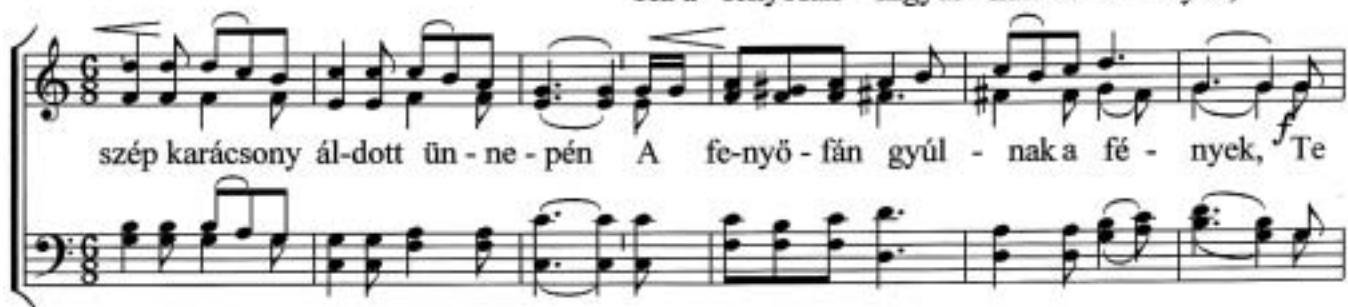
1. A - zon az első csendes éj - sza - kán Nem tudta más, csak é - gi Aty - ja, Hogy
2. Ör - vend a föld, karácsonyt ün - ne - pel, A mennyből szól az angyal é - nek. A
3. Ta - nulj szeretni, a - lázd meg ma - gad, Nyújtsad kezed si - mo - ga - tás - ra, Mu -

Szűz Má - ri - a a Messi - ást rin - gat - ja
Bár sokan a "kisjézus" e - lé jön - nek.
Úgy élj, hogy bárki benned Krisztust lás - sa. Refr.

ott, a szű - kős is - tál - ló - ta - nyán, Szűz Má - ri - a Messi - ást rin - gat - ja.
Béke Nagy Ki - rá - lya jött kö - zel, Bár so - kan a "kis - jé - zus - hoz" jön - nek. A
tasd be Jézust, ne légy hall - ga - tag, Úgy éljél, hogy benned Krisztust lás - sa.

Ha a fenyőfán kigyúl - nak a fé - nyek,

szép karácsony ál - dott ün - ne - pén A fe - nyő - fán gyúl - nak a fé - nyek, Te

álmélkodj a "testté lett I - gén!" És adj há - lát a bé - ke Is - te - né - nek!

S.D.G.

2007.11.14

ÉNEKLŐ KARÁCSONY

Csak ültünk a testvéremmel az ablak előtt és nagy hangon énekeltük: „Mennyből az angyal...” Azért énekeltünk hangosan, mert egyáltalán nem volt biztos, hogy abban az évben eljönnek az angyalok. Mi nagyon vártuk őket, de ez a várás inkább a félelmet dajkálta, mint a reményt.

Már hetek óta látszott, hogy nem lesz semmi az ünnepből, főleg az ajándékból. Jó lesz, ha éppen aznapra is jut egy tányér kukoricakása. Pedig az elmúlt karácsony is elmaradt, éppen akkor akartunk gyertyát gyújtani, amikor egy légiriadó leparancsolt bennünket a pincébe. Két hónapig voltunk lenn. És itt van a mostani, az 1945-ös ünnep. Már nem vagyunk a pincében, még sincs remény a szánkóra és a babára. Meg a karácsonyfára.

Anyuka biztatott: Énekeljétek, hogy az angyalok is meghallják! – Mi pedig ismételtgettük az éneket. „Valóban, valóban”.

Azért volt reménytelen az éneklésünk, mert nem juthatott ki a hang az ablakon. Hiába ültünk előtte, de se kép, se fény nem jutott át rajta.

Ipari üveget mértek táblaszám Budapestben, mikor a város ablakait kitörte a háború. Anyuka is kapott néhány táblát, amit haza kellett cipelnie, méretre vágnia és begittelni. Soha nem tanulta az ablaküvegezést, de ügyesen megoldotta a feladatot. A házban körbejárt egy bácsi és hosszú vonalzót fektetett a vastag üvegre. Amellett húzta a gyémánt üveg-vágót. Sajnos egy kicsit elcsúszott a vonalzója, egy-két millimétert tévedett. Ez a különbség nehezítette az ablaküvegezést. Egyik helyen nem fért a helyére, a másikon hagyott a levegőnek egy keskeny rést. A szél rögtön megtalálta.

Az ablaküvegeket úgy osztották ki, hogy épp elég legyen, nem baj, ha toldozzák-foltozzák az ablaktáblát. Az egyik ablakszárnyban egy nagyobb és

A képet készítette: Pollák András

négy kisebb darab üveg volt. Az volt a szélfiak játszóhelye.

Nem lehetett átlátni rajta, mert vastag volt, és egy finom dróthálót szőttek bele. Csak a fény kevéske maradéka tudott legyőzni ennyi akadályt, és szűrőként, homályosan kukucskált be az apró rácson keresztül a reggeli nap. Az ablak előtt járó szomszédok se láttak be, és mi sem láttunk senkit. Ezért féltünk, hogy az angyalok se fognak megtalálni minket.

– Csak énekeljétek – szólt anyuka –, az angyalok a szívükkel látnak, nem a szemükkel! – És mi énekeltünk torokszakadva. „Mennyből az angyal... Pásztorok, pásztorok...”

Már napok óta izgatottan kerestük az ünnep előjeleit. A rakodós szekrény polcait figyeltük, benyúltunk a lepedők mögé, belestünk a cipős fiókba és az ágy alá. Sehol semmi! Figyeltük a konyhai készülődést, de ott sem leltünk az ünnepre. Senki nem pirított cukrot a szalancukorhoz, nem gyúrt mézespusedli tésztát, nem kereste a karácsonyfa régi díszeit, és a kis félig égett tavalyelőtti fehér gyertyácskák is valahol dobozban lapultak. Csend volt, de ez a rémületet fejtezte ki.

Anyuka azért volt túl csendes, mert semmi megoldást nem talált az ünnep körülményeinek megteremtésére. Más-kor apuka szokott ilyenkor sűrőgni-forogni, ajándékokat venni és véget nem

érő papírzörgetéssel gyönyörűen becsomagolni mindent. Apró és nagyobb ajándékot díszpapírba, selyemszalagba, maga készítette kártyákkal, és fenyőgallyal. De apukát több mint egy éve nem láttuk és azt se tudtuk róla, él-e vagy nem. Mi hivatalosan „hadi árvák” voltunk, bár ezt soha nem engedték kimondani. Vártuk haza apukát.

De még nem jött, nem írt és más se küldött róla hírt. Ebben a reménytelenségben éppen ez volt a remény, hogy nem jött róla hír. Akkor élhet is talán. Akkor még nem tudtuk, hogy a mi apukánk a bakui olajmezőkön bokáig merül az olajba és elvásik a foga a vadkörtétől. Lágert, fogságot el sem tudtunk volna képzelni. Nem szerepelt az értelmező szótárunkban.

– Ne hagyjátok abba, gyerekek! Majd meglátjátok, hogy eljön az angyal. Csak üljétek szépen, nyugodtan és várjátok! – biztatott anyu, és a fűtetlen szobában terített ránk egy pokrócot.

Kicsit mintha remegett volna a hangja, de a miénk is reszelős volt már, fel se tűnt az övében hallható lenyelt sírás. Így a déli főtt krumplinál – amit jóízűen elfogyasztottunk – tovább biztatott:

– Még van idő estig, még semmi sincsen veszve, sok dolga van az angyalnak és majd csak sorra kerülünk.

Mi pedig gyermeki szívvel hittük. Bár előjeleket nem találtunk, de attól még eljöhet az angyal. Néha már azt láttuk, hogy valaki áll az ablaknál, és az az óriási sötét folt a karácsonyfa, a szánkó és a baba. A testvérem kérte a szánkót, én egy hajasbabát. Mi az egy angyalnak, hiszen az égben rengeteg szánkó van és baba!? Csak elkér egyet a jó Istentől és elrepül vele. Hozza nekünk a karácsonyt.

„Mennyből az angyal!” – kezdtük újra és újra megunhatatlanul.

Ebéd után anyukának valami dolga akadt, otthon maradtunk az énekléssel. Aztán elfáradtunk és elaludtunk. Nem is vettük észre, hogy anyuka már megjött. Befűtött a konyhai sparheltba és feltette a vizet az esti káshoz.

Ekkor a testvérem észrevett az asztal alatt egy zsákot. Hároméves volt és jó megfigyelő. A krumpliszák tele volt fenyőgallyal.

Mekkora öröm lett egyszerre! Meghallották az angyalok az énekünket! Mégiscsak lesz karácsony! Csináljunk belőle karácsonyfát! Hol is vannak a díszek és a gyertyák? Anyuka, aki titokban akar-

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

ta elkészíteni a karácsonyfát nekünk, örömmel vállalta velünk a készülődést. Egy vázába tettük a gallyakat, szép kerek formát öltött és nagyon szép „fát” kapunk. Rátettük a kis üveggolyót és sárga cinegét, apuka kedvenc díszait. A tetejére való angyalt alá tettük, mert a „fának” nem volt teteje. Aztán újra énekeltünk.

Már lelkesebben szólt az ének, új lendületet kapott a hír: mennyből az angyal – mert a szemünkkel láttuk, hogy itt járt az angyal. Akkor már tudja, hol lakunk, mit kértünk tőle, és hamar visszajön vele.

Az ablakon már nem jutott be fény, esteledett, elkészült a kása is és anyuka asztalhoz hívott minket. Ekkor kopogtattak a konyhaajtón. Ó, apuka lesz! – de nem ő volt, hanem anyuka egyik öccse, Pali bácsi. A Bakonyból indult, és már órákkal előtte kellett volna megérkeznie, de hát a vonatok késtek. Szánkó volt nála. Ő faragta akácfából. Kis ülése volt, kerek háttámlával. Leírhatatlan örömet szerezve a testvéremnek. A nagymama küldött vele ennivalót is, így sült csirkét tettek a tányérunkra.

Kicsit irigykedtem a testvéremre, aki kapott ajándékot, mégis reméltem, hogy a következő angyal az én babámat hozza. Jójúzen ettünk, most már négyen és a karácsonyi öröm félszegen, kicsit sírósan, de megérkezett.

Aztán újra kopogtak. Én már tudtam, most hozza az angyal az én ajándékomat. Az édesapám nővére jött el, és hozott egy babát:

– Hátha nincs mit tennünk a fa alá! – és átadta.

Minden része mozgott, a könyöke is, a térde is. Az arca mint egy angyalé, szőke hajjal és pillogó kék szemmel. Magamhoz öleltem és nem tudtam, a képzeltem angyalt szorítottam-e a szívemre hálas szeretettel, vagy a csodát, ami az énekléssel érkezett az otthonunkba.

Addigra elfogyott a hangunk, de ez már nem volt fontos. Ott voltak velünk, az egyszerű pásztorokkal együtt. Megjötték az angyalok. És ott a vastag üvegtáblák alatt a dívány mellé letérdeltünk mind az öten, és sírva, meghatottan – a csodát megélve – köszöntük meg, hogy eljött a karácsony.

Ez az ünnep volt az éneklő karácsony, és az éneklés csodája, a várakozás reménysége betöltötte a későbbi ünnepeinket is.

„Valóban, valóban!”

Frittmann Lászlóné

KVÍZ KÉRDÉSEK

ANGYALOK

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2008. január 15.

- Melyik angyal jelentette meg Máriának Jézus születését?
 - Michael
 - Gábrriel
 - Zakariás
 - Nem volt megnevezve
- Kit védett meg az angyal úgy, hogy bezárta az oroszlánok száját?
 - Ezékiel
 - Jeremiás
 - Hóseás
 - Dániel
- Melyik sereg táborában vágott le az angyal 185 000 embert?
 - Asszír
 - Etióp
 - Egyiptomi
 - Amálekíták
- Mit mondott az angyal Pálnak, milyen katasztrófa éri őket, mielőtt a császár elé áll?
 - Rablótámadás
 - Földrengés
 - Hajótörés
 - Árvíz
- Kinek mondta az angyal: „Az Úr veled van, erős vitéz”?
 - Sámson
 - Gedeon
 - Dávid
 - Jefté
- Ezen a vízen kelt át Jákób, mielőtt az angyallal tusakodott volna
 - Nílus
 - Jordán
 - Jabbók
 - Arnón
- Ki némult meg, miután nem hitt az angyalnak?
 - Péter
 - Saul
 - Zakariás
 - Sára
- Melyik város elpusztítására készült az az angyal, amelyik éppen Arauná szerűje mellett volt, amikor az Úr megállította?
 - Babilon
 - Damaszkusz
 - Jerikó
 - Jeruzsálem
- Melyik városnál találkozott Józsué az angyallal, amelyik kivont kardot tartott a kezében?
 - Aj
 - Jerikó
 - Gilgál
 - Jeruzsálem
- Melyik asszonynak nem engedte az angyal, hogy hagyja a fiát meghalni?
 - Hágár
 - Jézabel
 - Ráchel
 - Sára
- Kinek mondta az angyal, hogy küldjön embereket Joppéba?
 - Heródes
 - Pilátus
 - Kornéliusz
 - Augusztusz
- Kire sújtott le az angyal, hogy utána férgék emésztették el?
 - Nabukodonozor
 - Heródes
 - Aháb
 - Hofni és Fineás
- Melyik tó vizét kavarta fel az angyal?
 - Bethesda
 - Siloám
 - Jordán
 - Genezáret
- Ki látta az Úr angyalát az oltár lángjában felszállni?
 - Dávid
 - Manóah
 - Ezékiás
 - Ézsaiás

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1/b Ézsau (1Móz 25:25); 2a. Jéhu (2Kir 9:20); 3/d Saul (1Sám 9:2); 4/b Elizeus (2Kir 2:23); 5/c Illés (2Kir 1:8); 6/a, Lea (1Móz29:17); 7/b Zákus (Lk 19:2-4); 8/a Eglón (Bír 3:17); 9/b Nabukodonozor (Nebukadneccar) (Dán 4.30); 10/b Éhúd (Bír 3:15).

A megfejtést beküldte: Rück Henrikné (Kömlő), Piros Elemérné (Bp), Lami Rebeka (Tuzsér), Kovács Áron (Pócsmegyer), Simon Lászlóné (Csenger) és további 68-an, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

A 2007. szeptember–októberi számunk lapzártája – technikai okok miatt – tíz nappal korábban történt. Ezért néhány rejtvényfejtőnk neve nem jelenhetett meg a lap hasábján, akik még határidőn belül küldték megfejtéseiket. Most pótlólag közöljük azok neveit, akik az előrehozott lapzártá miatt kimaradtak a felsorolásból. Széll Dalma (Budapest), Nagy Réka (Budapest), Lovász Debóra (Budapest), Doboróczi Gábor (Budapest), Somogyi Ádám (Budapest), Széll Dávid (Budapest), Vincze Jolán (Domoszló), Lukovszki Éva (Domoszló), Simon Lászlóné (Csenger).

Olvasóink írják

Köszönöm, hogy a magas költségek mellett is megkapom az újságot. A jó Isten fizesse vissza százszorosan áldozatos munkájukat. ... Öröm látni a libickozmai gyermektábor épületének alakulását. Isten áldását kívánom minden szerkesztő és segítő munkatársra, akik azon fáradoznak, hogy színesebbé tegyék a Jó Pásztor újságot. (Marcali-Bize)

Örömmel vesszük a Jó Pásztor lapot, sok jó tanács és tanulnivaló van benne. A rejtvény pedig hasznos időtöltés, a Bibliaforogatás épülés a léleknek. (Csenger)

Köszönjük a Jó Pásztor lapot, sok lelki áldást nyerünk belőle. Mindent elolvastunk még többször is, főleg a bizonyágtételeket. (Komárno)

HIT ÉS KULTÚRA

November 11-én délután 5 órakor a Kispesti Baptista Imaházban tartott előadást *dr. Papp Lajos* szívsebész professor. A zsúfolásig megtelt kápolnában *dr. Kroó Norbert* testvér, a Magyar Tudományos Akadémia alelnöke köszöntötte a vendéget. Az előadás címe az 51. Zsoltárból kölcsönzött ige volt: „Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem!” A mély hitről, hazaszeretetről, Isten gondviselő vezetéséről tanúskodó bizonyágtételt nagy figyelemmel hallgatta az alkalmi gyülekezet. Kísérje Isten áldása Papp professor orvosi és lélektentő misszióját!

— am —

Papp professor előadás közben

Kedves Testvérek! Tartozom egy vallo-mással. Amikor elkészültem a kvíz és a keresztrejtvény megfejtéssel, az utóbbinál nem tudtam megkeresni az igehelyet. Másnap Monorra utaztunk feleségemmel a gyülekezet jubileumára, ahol az istentisztelet alapigéje az 5Móz 8:1-18 volt. Így a 18. versben megkaptam a keresett igehelyet. Tehát segítségével fejtetem meg, de örülök, hogy elmondhatom: „Segítségem az Úrtól van!” (Tahi)

A húgomtól, SzLné-től kaptam egynéhány Jó Pásztor példányt, amelynek nagyon megörültem. ... Elolvastam a Zentai testvérekről írt cikket és sok szép régi emlék elevenedett fel bennem, hiszen személyesen is ismertem őket, sőt, édesapám is. A pesterzsébeti gyülekezetnek közel 30 évvel ezelőtt voltam tagja, és munkálkodtam is mindig, kora ifjúságomtól fogva. Aztán 1956-ban Kanadába kijöttem, és azóta itt dolgozom az Úrért és a gyülekezetért. (Kanada)

Köszönöm az elküldött kazettát a gyülekezet nevében is. Mindnyájunk számára örömet jelentett, de különösen nekem, hogy én is Istené vagyok, és minden gondom átadhatom neki. ... Betegségemből felépülve, ismét folytathatom az írást, Isten dicsőségére és a testvérek épülésére. (Domoszló)

Köszönöm a rejtvényeket és nagyon hálás vagyok érte, hogy van, aki velünk, idősekkel is foglalkozik. (Miskolc)

Nagyon helyeslem és egyetértek a Szerkesztőség döntésével a keresztrejtvény jutalmazás új módjáról, hiszen maga a rejtvényfejtés az igazi jutalom! Ha lehetséges, a későbbiekben is szeretnénk olvasni Frittmann Magdi néni cikkeit, amelyek nemcsak a gyermekeknek, de felnőtteknek is kedvesek, hasznosak. (Budapest)

Csatlakozom azokhoz, akik az ajándékról lemondanak. Nekem elég, „hogy nevem ott álljon...”. (Budapest)

Nagyon jónak tartom az új döntést a jutalomról. ... Eddig sem az ajándékért küldtem a megfejtéseket, viszont a megfejtők neveit élvezettel olvasom, és örülök, amikor egy rokont vagy ismerőst találok közöttük. (Mezőkövesd)

A bontott cserépből készült tető és az egyedi kémény

A „paraszt padlás”

Megérkezett a parketta

A garázsajtókat pakoljuk

A padló és falburkoló kerámia összesen 3 tonna. Egy-egy raklappal is keményen meg kellett dolgozni

Képes beszámoló az épülő szőkepusztai gyermektáborról

Az új épület a majdani ebédlővel novemberben

Magasles a tó partján

Kíváncsi tekintetek

Pihenő az erdő szélén

Örökbefogadott szarvasgidák

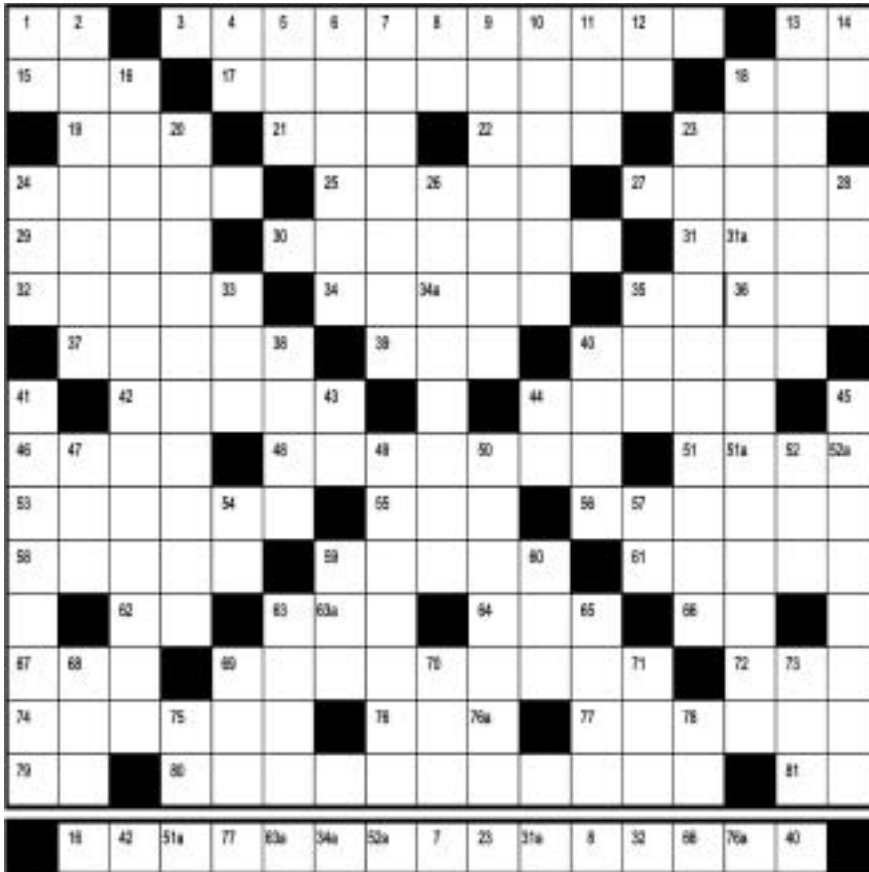
A fenyők magasra nőnek

Az alsó tó az őszi csendben

Már tehenünk is van (a szomszédból!)

KERESZTREJTVÉNY

A mostani rejtvényben két, egymást követő igevers részletei találhatók (nem összefüggően). Beküldendő a két igevers, teljes hosszában. Az igevers a Károli-fordítás szerint került a rejtvénybe, míg a nevek az új fordítás szerint (kivéve, ahol külön jelezzük az attól való eltérést).

Vízszintes: 1. Ezen a földön élt Jób 3. **A megfejtendő igevers negyedik része** 13. Az izraelita év ötödik hónapja 15. Horvát olajtársaság 17. Dárius király atyja (Károli-ford. szerint) 18. Ennek! 19. Becézett Imre 21. A bukta belseje! 22. A szokottnál folyósabb 23. A fél termelt! 24. Fickó, barát – ismert spanyol szó 25. Itt halt meg Mirjám, Mózes nővére 27. Mezővárosi polgár 29. Opera önálló dalrészlete 30. Erkölcsei 31. Sérülésmentesen – ford. 32. Lakodalom 34. Aba.... Vilmos, a szegedi Hősök Kapuja freskójának festője 35. Káté! 36. Retesz 37. Sikem ismeredelmé, akit Jákób fiai megöltek 39. Tudományok ismeretterjesztő Társulat 40. Régi kánaánita királyi város, Józsué elfoglalta (Józs 10) 42. Dávid király borpincéinek felügyelője 44. Perzsa aranyérem, amit a fogságból való hazatérés után Palesztinában is használtak 46. A vizsga közepén! 48. Saul király felesége 51. Erős betűi keverve 53. Lovak gondozását végző alkalmazott – ford. 55. Végtag 56. Csavart kiegészítő lapos fémgűrű 58. Közösséghez tartozó egynéve – ford. 59. A megváltatlan emberek gyűjtőhelye 61. Lomha betűi keverve 62. „En vagyok az ...” 63. Textilnövény 64. Ez a 'ruhája' a Jelenések könyvében szereplő várandós asszonynak 66. Nyüzös könyv betűi 67. Görög oszlopok egyik stílusa 69. Az Osztrák–Magyar Monarchia egyik tartománya (ma Ausztriában van), korabeli írásmóddal 72. Urán, nitrogén, kén vegyjele 74. Ábrahám fia második feleségétől, Keturától 76. Az egyik ismert fővárosi sportegyesület 77. A leghíresebb vadász 79. Árok egynemű betűi 80. **A megfejtendő igevers első része** 81. Orosz igen

Függőleges: 1. Utóirat 2. Noé bárkájának magassága könyvekben – ford. 4. Sarokban áll! 5. Bagolyfajta 6. Város Dán törzsi területén (Józs 19) 7. Pogány istennő, az izraeliták is imádták pogányimádó korszakokban – Károli-ford. szerint, a második mgh-n ékezet fölül 8. Lettországi autójel 9. Az izraeliták egyik állomáshelye a pusztai vándorlás során (IV. Mózs 33) – az első mgh-n ék.föl. 10. Kikönyörgő – ford. 11. Rejt 12. Több dolog meglétére utaló kötőszó 13. Óskeresztény mártír Pergamomban – Károli-ford. szerint 14. Bór, nitrogén vegyjele 16. **A megfejtendő igevers nyolcadik része** 18. **A megfejtendő igevers hetedik része** 20. **A megfejtendő igevers harmadik része** 23. A megfejtendő igevers ötödik része 24. B-vel az elején: föníciai-kánaáni istenség (Károli-ford. szerint) 26. **A megfejtendő igevers második része** 28. Hasadék – ford. 33. Jód, oxigén, bór 35. Vesztesség 38. I-vel az elején: halon párhuzamos bemetszéseket végez 40. A tibeti buddhisták vezetője 41. Zofónias próféta egyik felmenője 43. Szólit, régiesen – ford. 44. Duplázva – gyermekre vigyázó személy 45. Jeruzsálemi tó, ahol a betegek a tóba való megfürdés útján kerestek gyógyulást 47. Duplázva: zsebépítésszavazava 49. Antiókchia után ezt a várost látogatta meg Pál 50. Szíria főfolyója 52. Noé egyik fia 54. Állóvíz – ford. 57. Igavonó és háts állat is 59. Bírósági ügy 60. Az óskeresztények jelképe – ford. 63. Pengetős hangszer 65. Régi magyar ürmérték, 32 tesz ki belőle egy akót 68. Ok! 69. A-val a végén: főtt kukoricadara 70. A hinta egyik oldala! 71. Amikor egynemű betűi 73. Vidék az Édentől keletre, ahová Káin menekült 75. Felsőroló kötőszó – ford. 78. Makedón autójel

Különálló sor: „Es lesz ...” – a folytatás, és egyben **A megfejtendő igevers hatodik része** a különálló sorban található.

Beküldendő az igevers és az igevely Beküldési határidő: 2008. január 15. A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: ... A te Istenedről, mert ő az, aki erőt ad néked a gazdagságnak megszerzésére.” (5 Mózs 8:18)

Helyes megfejtést küldtek be: Kovács Bálint* (Újkiyós), Végh Sándor Bálint* (Bp), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Lomjanszki Jánosné* (Órbottán), Mihály Sándor* (Szada), Szádeczki József (Veresegyház), Körömi Károly (Monor), Dan Imre* (Kömlő), Lőrinc Jánosné* (Bp), Galambos Gábor* (Gödöllő), Tóth Lajosné* (Debrecen), Czup Elek* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Jambor Ferencné* (Debrecen), Pálfi Józsefné (Szalkszentmárton), Radványi József* (Sajóecseg), Vajda Jánosné* (Orgovány), Horváth Jánosné* (Fadd), Dobner Béláné* (Bp), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Lisztes Tibor* (Berettyóújfalú), Gulyásné Nővé Anna* (Bp), Gyarak Mihályné* (Békes), Gyurján Istvánné* (Kiskörös), Spangenberg Rudolf* (Kömlő), Boemányi Jánosné* (Kiskörös), Polányi Károlyné* (Bp), Tóth Istvánné* (Dunakeszi), Kalmár Lidia* (Kiskörös), Farkas János* (Kiskörös), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Kustán Jánosné* (Dunaujváros), Szabó László (Újkiyós), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Juhász János (Kiskunhalas), Vas Adolf* (Tahi), Bócsa Sára* (Dunaujváros), Szabó Sándor (Veresegyház), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Szolga Benjámin (Alberttelep), Kerekes Béláné* (Mágyoc), Lisztes András* (Albertirsa), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Vesznyiné Acs Magdolna (Pécel), Szabó Jánosné (Nagykörös), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Varga Lajosné* (Bp), Bathó Erzsébet* (Komárno), Sándor Mária* (Bp), Martonné Szepák Margit* (Tahi), Schumann-né Veszlovszki Ágnes* (Monor), Petrik Istvánné (Tard), Rózsa Tiborné* (Kiskörös), Révész Barnáné (Tuzsér), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Bató Pál* (Dunaharaszti), Dan János* (Békes), Koncz Zoltán (Bp), Baka Sándor (Bp), Nyári István Lászlóné* (Kaposvár), Bozsóky Ferencné* (Székhérvár), Barna Rezsóné* (Pécel), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Horváth Béláné* (Szada), Makra Fanni* (Bp), Baráthné Tóth Pirokska* (Márcali), Kiss Antal* (Gyula), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Sáfró János* (Pécel), Kovács Sándorné* (Miske), Gál Miklósné (Tard), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Molnár Dávidné* (Pécel), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Bp), Daniné Alvári Aranka* (Pécs), Gyarak Lászlóné (Békes), Bárány Bertalané (Órhalom), Williams Anikó* (Anglia), Sike József (Bp), Andrásik Andrásné (Felsőpetény), Andrásik Márk* (Szód), Abraham Sára* (Göd), Györki Árpádné* (Szada), Csörsz Mihályné (Bükkszerce) Hajnal Józsefné* (Hajdúböszörmény), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Török Sándor* (Debrecen)

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is választottak.

A keresztrejtvényt és kvíz helyes megfejtők közül könyvtalomban részesült: Lisztes Tibor (Berettyóújfalú), Pásztor József (Miskolc), Nyári István Lászlóné (Kaposvár), Sáfró János (Pécel) Lami Rebeka (Tuzsér).

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.

Kedves Rejtvényfejtők!

A 2007. szeptember-októberi számunk lapzártája – technikai okok miatt – 10 nappal korábban történt. Ezért néhány rejtvényfejtőnk neve nem jelenhetett meg a lap hasábján, akik még határidőn belül küldték megfejtéseiket. Most pótlólag közöljük azok neveit, akik az előrehozott lapzártá miatt kimaradtak a felsorolásból.

Seresztény Gyula (Debrecen), Györki Árpádné* (Szada), Horváth Béláné* (Szada), Vas Adolf* (Tahi), Barna Rezsóné* (Pécel), Nyári István Lászlóné* (Kaposvár), Szabó Sándor (Veresegyház), Tóth Lajosné* (Debrecen), Gyarak Lászlóné* (Békes), Tóth Istvánné* (Budakeszi), Williams Anikó* (Anglia), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Fekete Albert (Déványana), Cserecsa Péter (Debrecen), Dobiné Bodó Lívia* (Debrecen), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Hajnal Józsefné* (Hajdúböszörmény), Szabó Lászlóné Csoma Éva* (Bp), Kovács Miklós* (Kántorjánosi), Polányi István* (Bp), Széll László* (Bp).

A csillaggal megjelölt testvérek nemcsak a keresztrejtvény megfejtést küldték be, hanem a kvíz kérdésekre is választottak. Gratulálunk!

Kiadja:

JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY
PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, fax: 06-1/283-1413

Levelezési cím: 1751 Budapest, Pf. 279

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Tördelés: rePROCOLOR Kft.

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X